

РЕШЕНИЕ

№ 3064

гр. София, 08.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в закрито заседание на 08.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

като разгледа дело номер **1374** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294-298 АПК.

Образувано е по жалба на Министерство на правосъдието срещу постановление № РД-15-92 от 30.09.2011г. на Областния управител на област С., с което е прекратено производството по изпълнение на заповед № РД-15-092 от 18.05.2011г. за изземване на държавен недвижим имот. Жалбоподателят твърди, че „Медицински център С. Г” АД е длъжник по задълженията, възникващи от цитираната заповед, респективно длъжник в изпълнителното производство, от една страна, тъй като в неговия патримониум са преминали фактическите отношения по използване на имота, а от друга – тъй като е правоприемник на [фирма].

Органът по изпълнението – Областният управител на област С. не взема становище.

Длъжникът в изпълнителното производство [фирма] е с прекратена търговска дейност и заличен.

[фирма], правоприемник на „Медицински център С. Г” АД, съгласно справка в ТР, не взема становище, редовно и надлежно уведомен. Дружеството не е открито на адреса на управление, поради което по отношение на него се прилага чл. 50, ал.2 ГПК. Отделно са уведомени лично и членове на съвета на директорите.

Заинтересованата страна Софийски районен съд не взема становище.

Съдът, след като се запозна с доводите и възраженията на страните и приложените по изпълнителното дело доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № РД-15-092/18.05.2011г. на Областния управител на област С. се изземва,

на основание чл. 80, ал.1 ЗДС от [фирма] част от недвижим имот – публична държавна собственост, а именно сутерен, първи и втори етажи от блок „В” и сутерен, първи, втори, трети, четвърти и пети /подпокривен/ етажи от блок „Г” от административна сграда в [населено място], [улица], поради това, че я държи без правно основание. В мотивите е прието, че договорът за наем, на основание който се легитимира дружеството като фактически ползвател, е нищожен. Заповедта не е оспорена и е влязла в сила.

С постановление № РД-15-092/07.06.2011г. на областния управител на област С. е спряно за срок от един месец принудителното изпълнение на заповедта за изземване. Това постановление не е обжалвано.

С договор за продажба на търговско предприятие от 28.02.2011г. Медицински център С. АД прехвърля на Медицински център С. I АД търговското си предприятие, осъществяващо извънболнична медицинска дейност по диагностика, лечение и рехабилитация на болни, като съвкупност от права, задължения и фактически отношения. В чл.2 и таблица към договора са изрично изброени конкретни договори и административни актове, правата и задълженията по които се поемат от приобретателя. Сред тях не са задълженията по наемното правоотношение относно сградата на [улица]. След вписване на прехвърлянето, [фирма] продължава дейността си като търговско предприятие, осъществяващо търговска дейност. Служебна проверка в ТР показва, че прехвърлянето на част от търговското предприятие е вписано на 04.05.2011г., преди издаване на заповедта за изземване. [фирма] е обявено в ликвидация и по-късно, на 21.06.2011г., заличено.

На 29.09.2011г. между А. С. Г., като лице, на което са предадени за отговорно пазене ключовете на имота от [фирма] – в ликвидация и, от друга страна, С. М. И., главен експерт при Министерство на правосъдието и Г. Б. – съдебен администратор при СРС, е подписан протокол, съгласно който на представителите на министерството и съда са предадени ключовете от входните врати на корпус „В” и корпус „Г” от сградата.

С оспореното постановление № РД-15-092/30.09.2011г. областният управител на област С. е прекратил производството по изпълнение на заповедта за изземване. В мотивите е прието, че длъжникът е заличен като търговско дружество на 21.06.2011г., а „Медицински център С. I” АД не е негов универсален правоприменник. На 16.08.2011г. е обявено и производство по ликвидация на „Медицински център С. I” АД. Освен това е констатирано, че обектът е освободен и липсват данни за неправомерно осъществявана фактическа власт върху него. Предаването и приемането от ДП „СВ” на Министерство на правосъдието следва да се осъществи по реда на чл. 10 ал.1 ППЗДС и съгласно решения на МС, като в тази насока областният управител не разполага с властнически правомощия. Към заповедта е приложен констативен протокол от 18.09.2011г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от легитимирано за това лице – вискател в производството по изпълнение на заповед за изземване на държавен недвижим имот. Оспореното постановление е акт на органа по изпълнението, който подлежи на обжалване на общо основание по реда на чл.294-298 АПК. Издадено е от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия.

Налице е влязъл в сила административен акт – заповед № РД-15-092/18.05.2011г. на Областния управител на област С., издадена на основание чл. 80, ал.1 ЗДС, която

представлява изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т.1 АПК. Длъжник в производството по изпълнение на заповедта е адресатът на заповедта [фирма].

Предпоставките за прекратяване на производството са изброени в чл. 282, ал.1 АПК. Оспореният акт съдържа като правно основание разпоредбите на чл. 282, ал.1, т.5, предл.2 и т.8 от АПК, които визират следните хипотези: погасяване на задължението поради изпълнението му и други безспорни обстоятелства, установени с писмени доказателства.

Заповедта за изземване срещу [фирма] е издадена след датата на вписване на прехвърляне на част от търговското предприятие на „Медицински център С. Г” АД, чийто правоприменник е [фирма]. В случая правоприменството в прехвърляната част от патримониума на дружеството настъпва преди издаване на заповедта, а не след издаването и. Това е първата причина, поради която изпълнението на административния акт не може да бъде насочено срещу приобретателя.

На второ място, административният съд следва да съобрази правата и задълженията на страните така, както са удостоверени от документите по делото и не може да тълкува воля на съконтрахенти, която не е изрично изразена в договор. Това правомощие е от компетентността на гражданския съд. Представените по делото доказателства не удостоверяват изрично, че правоотношението във връзка с процесния имот е предмет на прехвърлителната сделка. Дори да се приеме по съответния надлежен ред, че с прехвърлянето на търговското предприятие се прехвърлят и правата, задълженията и фактическите отношения във връзка с използването на държавния недвижим имот, насочването на принудителното изпълнение срещу [фирма] може да стане само след издаване на нова заповед с правно основание чл. 80, ал.1 ЗДС, чийто адресат да бъде именно това дружество. Причина за това е посоченото по-горе обстоятелство, че правоприменството е настъпило преди, а не след издаване на заповедта. По изложените съображения съдът не споделя доводите на жалбоподателя във връзка със субекта – длъжник в изпълнителното производство.

Действително, заличаването на търговско дружество не може да бъде основание за прекратяване на изпълнителното производство, ако това търговско дружество има качеството на длъжник и задължението не е изпълнено. В този смисъл, хипотезата на чл.282, ал.1 т.8 АПК, на която се позовава ответника, не обхваща случаите на заличаване на търговско дружество. Единствената хипотеза, в която изпълнителното производство може да бъде прекратено поради изчезване на задължения субект от правния мир, е тази на чл. 282, ал.1, т.6 АПК и тя не може да се тълкува разширително. Основен принцип в правото е, че щом съществува субективно право и съответстващо му задължение, то съществува и правоотношение, чието съдържание се изпълва от това право и задължение. След като съществува правоотношение, налице са и страни, включително задължени страни по него. В тази връзка изрично в Търговския закон е предвидена възможността на чл.273, ал.2. Поради това неоснователно ответникът е прекратил производството поради заличаването на търговското дружество-длъжник в изпълнителното производство.

В конкретния случай обаче следва да се приеме, че задълженото лице е изпълнило доброволно задължението си за предаване на имота. Владението е предадено на представители на жалбоподателя и на Софийски районен съд на 29.09.2011г., ден преди постановлението за прекратяване. Фактическото връчване на ключовете от съответните помещения е извършено от лице, натоварено за това от дружеството – длъжник, въз основа на протокол с дата, предхождаща тази на заличаването в

търговския регистър. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, напротив, той изрично се позовава на него в жалбата. Правилно ответникът е приел, че след като владението върху имота е предадено на вискателя от лице, натоварено за това действие от длъжника, не са налице предпоставките за осъществяване на принудителното изпълнение. Задължението по заповедта за изземване е изпълнено и това е удостоверено в документ, изходящ от вискателя. Следователно налице са предпоставките на чл.282, ал.1 т.5 АПК, поради което крайните изводи на ответника за необходимостта от прекратяване на изпълнителното производство следва да се приемат за правилни. Що се отнася до предаването на останалата част от имота от ДП „СВ” на Министерство на правосъдието, по делото са налице данни, че то вече е осъществено, с което вискателят е встъпил изцяло във владение на имота.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерство на правосъдието срещу постановление № РД-15-92 от 30.09.2011г. на Областния управител на област С..

Решението е окончателно, съгласно чл. 298, ал.4 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: